

Stůl

Emi

A

1. Dotklo se slunce stínu – hledat pravdu ve vínu...

C

H7

Už je to jasný, kde se zpívá – že tam pití neubývá!
Lahve se plní, stůl se prohnul, lavice tančí v rytmu tónů,
kde je tam, kde je světlo dne – tam se číše pozvedne!

2. Okno se otevírá – skáče sem večer, rychle do díla!

Už je to jasný, každej ví – že nás vínem zaplaví...

Lahve se pořád plní samy – připití – ozývají se rány;
pomalu měsíc noci plul – sám od sebe plní se teď stůl.

Emi D Emi D G D

Ref.: Stůl – všechno do dna – ať se teda pozná!

Stůl – každej dívá – pití neubývá!

Stůl – stavíme lodě – z lavic kolem!

Stůl – po kolena rumu – nalejvá nám stůl.

3. Dotkl se měsíc noci – něco má nás ve své moci,
duše má – duše kouká ve stínu – najít pravdu v rozlitém vínu.
Lahve padají z plnýho stolu, lavice tančí v podivným tónu;
plaveme po krk – promoknem! Dveře zatím utíkají oknem...

4. Pak se do okna vnutilo jitro – něco mi přes nos přelítlo:

Lezu tam, lezu komínem ven, abych viděl novej den...

Lahve se pořád plní samy – přetékaají, ozývají se rány;
pomalu mrak ránem plul – sám od sebe plní se teď stůl...

Ref.